

МИРОН БІЛИК – ПРОФЕСІОНАЛ, КОТРИЙ ПОНАД УСЕ ЛЮБИТЬ ЛІС

<http://rukadopomogu.com.ua/ua/news/104->

[miron bilyk professional kotoryyi bolshe vsego lyubit les](#)

Один з кращих вальників лісу, багатодітний батько, прекрасний чоловік, взірцевий сім'янин, високий, стрункий, красивий, у розмові виважений і стриманий – це далеко не повний перелік особистих і професійних якостей Мирона Білика, колишнього малозабезпеченого, а нині – успішного бізнесмена-початківця. Але цьому статусу передувала доволі довга, важка та цікава дорога.

Мирон Іванович закінчив Болахівський лісогосподарський технікум, потім працював лісорубом у Національному природному парку «Сколівські бескиди». Доводилося трудитися і на приватних підприємців, були спроби самостійного господарювати, але професійний шлях так чи інакше пов'язувався з лісом.

Одного разу дружина дізналася про проект "Рука допомоги". Відтак, добре поміркувавши та обговоривши перспективу самозайнятості на сімейній раді, (а дискутувати, дякувати Богу, є з ким, адже у нашого героя четверо діточок), одногосно було прийняте рішення: «Тато стане підприємцем!».

Неабияку поміч та підтримку Мирону надали посадовці Стрийського міськрайонного центру зайнятості, котрі допомогли виповнити бізнес-план, скерували на курси з основ підприємницької діяльності у Львівський центр професійно-технічної освіти ДСЗ, посприяли в одержанні одноразової виплати допомоги з безробіття з метою відкриття власної справи, а головне – щиро вірили, що їхньому клієнту все неодмінно вдасться! Так і сталося.

Опісля блискучого виступу перед комісією з реалізації згаданої програми Мирон Білик отримав безвідсоткову фінансову допомогу на поворотній основі у сумі 64 тисячі гривень для надання послуг у сфері лісового

господарства. Стартовий капітал він використав на придбання трьох бензопил і спецодягу.

Незважаючи на те, що бізнесову справу він почав провадити лише з кінця минулого року, уже в лютому цього року прийняв на роботу безробітного, допомігши йому змінити статус державного утриманця на платника податків. Мирон Іванович охоче погодився показати власне дітище та процес рубки лісу. «Я люблю свою роботу, тут відчуваю себе вільним, щиро радію, коли опиняюся у рідному середовищі, – розповідає Мирон Білик, впевнено крокуючи поміж височеними кронами, – Можливо, хтось міркує, що ми вирізаємо лісосмугу, але це не так. Головне завдання – прорідити насадження, забрати сухі чи хворі дерева, а також ті, що заважають рости та розвиватися молодим пагінцям».

За його словами, кожне дерево, яке треба зрубати, марковане синім клеймом, відтак помилитися і позбавити життя здорову особину просто нереально. Аби продемонструвати свої вміння та навички, чоловік одягає спеціальну маску, шолом, бере до рук бензопилу та з легкістю зрізає одне, друге, третє... Менше хвилини – і здоровенний стовбур з гуркотом валиться додолу.

– Дуже важливо робите те, що подобається, вірити у власну ідею, тоді бізнес обов’язково розвиватиметься та приноситиме не лише матеріальне, але й моральне задоволення, – таку настанову дає Мирон Білик тим, хто вагається, чи брати участь у проекті «Рука допомоги».

Світлана та Олександр Толпінцеви. Виготовляють соління

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/804602746404898/?type=3&theater>

Сім'я Толпінцевих завжди займалася бізнесом. У Горлівці у Світлани було бюро техінвентаризації, а чоловік займався продажем побутової техніки. Вони приїхали до Харкова без копійки грошей, адже чекали, що скоро все налагодиться і родина зможе повернутись. В Горлівці залишилися всі активи, тому новий бізнес довелося починати звідра квашеної капусти. Світлана та Олександр разом захистили бізнес-плани та отримали по 64 тис. грн фінансової допомоги на закупівлю обладнання для виготовлення солінь. "Ми швидко зрозуміли що шинкування недостатньо, але закуповувати достатні обсяги капусти ми просто не могли собі дозволити. Тому вирішили взяти участь в проєкті "Рука допомоги". У мене був бізнес-план з виробництва моркви по-корейськи і коренеплодів, у чоловіка — квашеної капусти. Ми відразу заявили про себе дуже голосно, у нас з'явилося багато замовників.

Бізнес витратний, відра доводиться закуповувати за валюту, а капусту потрібно закуповувати фурами. Але обладнання, яке ми отримали завдяки проєкту, дозволяє прискорити темпи виробництва. Зараз ми плануємо вийти на рівень конвеєра і більш серйозно заявити про себе на ринку. Ми відчули себе тими, ким були раніше - підприємцями".

Олександр Бабенко. Вирощує часник

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/807674296097743/?type=3&theater>

Раніше Олександр був підприємцем в Ясеноватій Донецької області, займався купівлею-продажем металообробного обладнання. Коли почалася війна, приїхав з дружиною до Харкова перечекати, але незабаром вони зрозуміли, що чекати доведеться довго і почали шукати роботу. Роботи не було, тому сім'я придбала будинок в Красноградському районі, щоб жити за рахунок власного господарства.

"Просто для себе, заради експерименту, я купив мішок часнику і посадив у себе в городі. Врожаю зібрав вісім мішків, співвідношення 1 до 8 мені сподобалося. Вийшло так, що як раз в цей момент подзвонили з центру зайнятості і розповіли про пілотний проект "Рука допомоги". Я вирішив зайнятися розширенням і зробити на цьому бізнес. За рахунок фінансової допомоги я отримав міні-трактор, обприскувач, обладнання для посадки часнику та для збору врожаю. З весни планую розпочати свою роботу".

Микола Білозерцев та Надія Неженцева

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/803617506503422/?type=3&theater>

Родина Миколи та Надії 10 років займалась виробництвом промислових пральних машин, сушарок та центрифуг в Луганській області. Через війну подружжя втратило бізнес, проте на сімейній нараді було твердо вирішено — попри брак коштів докласти всіх можливих і неможливих зусиль та відновити виробництво в Харкові.

"Рука допомоги" допомогла підприємцям придбати необхідне обладнання.

"Як і всі, ми приїхали до Харкова перечекати, на місяць-два. Але виявилось, що ми тут надовго. Тому в 2015 році родина прийняла рішення відновити виробництво, але оскільки воно дуже матеріалоємне та потребує складного обладнання, ми почали шукати гранти і фонди, стукати в усі двері. Ми із радістю взяли участь і в проекті "Рука допомоги". Всі залучені кошти вкладали у виробництво. Ми знайшли приміщення, розпочали роботу та вже виконали кілька замовлень для великих пралень. Насьогодні крім сім'ї на виробництві вже є два постійних найманих працівника і два тимчасових".

Завдяки проекту «Рука допомоги» все більше людей, які донедавна були безробітними малозабезпеченими чи покинули свої домівки через війну, стають підприємцями. Кожен з них – наша гордість. Вони змогли подолати зневіру, страхи, слабкості та кардинально змінили своє життя. Проект «Рука допомоги» розпочинає рубрику, щоб розказати вам, як наші учасники йдуть до своєї мети.

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/801980350000471/?type=3&theater>

Катерина Новицька проживає у м. Судова Вишня Львівської області. До участі у проекті «Рука допомога» соціальну допомогу малозабезпеченим, так як доглядала за маленькою дитиною. Катерина - дизайнер за фахом та творча особистість. Завдяки проекту «Рука допомоги» вона отримала від держави фінансову допомогу у розмірі 64 тисячі гривень на відкриття власної творчої крамнички, де продає свої дизайнерські вироби.

"Ідею свого бізнесу ми з чоловіком виношували давно, ми завжди любили мистецтво, разом навчалися в Академії мистецтв. Проект "Рука допомоги" підштовхнув реалізувати свої плани швидше. Оскільки дотичність до мистецтва ми мали давно, то започаткувати інший бізнес навіть не було думки — ми відкрили крамницю "Антураж". У нас можна придбати картини, рукописні ікони, вироби ручної роботи, вишиванки, сувеніри. Ми будуюмо відповідальний бізнес, який має на меті розвиток малого міста. Адже малі міста мають жити таким же повноцінним життям, як і мегаполіси".

Завдяки проекту "Рука допомоги" вже з'явилося 114 нових підприємців у пілотних регіонах.

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/817877661744073/?type=3&theater>

РУКА ДОПОМОГИ

Дані на 1 квітня 2018 року

Ще вчора всі вони були безробітними та отримували державну допомогу як малозабезпечені або вимушені переселенці.

Лише протягом трьох місяців поточного року 46 учасників програми розпочали власну справу. Проект планує і надалі нарощувати темпи залучення безробітних громадян до малого підприємництва. Загальна сума фінансової допомоги на започаткування бізнесу в рамках проекту «Рука допомоги» склала близько 7 млн гривень. З трьох пілотних областей найбільше підприємців серед учасників проекту у Львівській - 46 чоловік. У Харківській області - 44, у Полтавській — 24 підприємця.

Найчастіше учасники обирають бізнес у сфері сільського господарства, торгівлі, надання послуг населенню, громадського харчування та виробництва, в тому числі високотехнологічного. Більшість учасників планують вести власну справу як самозайняті, проте частина з них вже стала, або планує стати роботодавцями.

Скільки грошей повертають учасники проекту "Рука допомоги"?

<https://www.facebook.com/rukadopomogu/photos/a.605281086337066.1073741828.605276049670903/820896181442221/?type=3&theater>

Скільки грошей повертають учасники проекту?*

Єдиний податок 20% + Єдиний соціальний внесок 22%

*ФОП другої групи (торгівля, виробництво, послуги, заклади харчування)

Дані з розрахунку мінімальної заробітної плати
станом на 1 січня 2018 року

Поворотна фінансова допомога, що надається для започаткування власної справи — це найвигідніші умови фінансування бізнесу від держави:

- Складає до 40 прожиткових мінімумів (з 1 січня — до 70 480 грн, з 1 липня — до 73 640 грн);
- Надається на строк до трьох років;
- Спрямовується на закупівлю обладнання та матеріалів, згідно із бізнес-планом;
- Безвідсоткова!
- Повернути потрібно лиш невелику частину: від суми віднімаються сплачені за час підприємницької діяльності податки;
- Якщо працевлаштувати двох малозабезпечених/переселенців/ветеранів АТО — фіндопомогу повертати не потрібно!

Наводимо орієнтовний розрахунок для ФОП 2 групи за умови отримання фіндопомоги в розмірі 70 тис гривень із поверненням через 3 роки.